

Årgang 60 Januar/Februar 2007

Sibboleth

Organ for norske pinsevenners arbeid i Israel

sola scriptura - sola fide - sola gratia - solideo gloria

Stiftelsen Beit Betania
Org.nr. 885825702
Boks 70, 1416 Oppegård

Sjibbolet utkommer seks ganger pr. år gratis til alle.

Tore Lie, ansvarlig redaktør
tel: 6918 8100
faks: 6918 8195
mobil: 9132 4780
e-post: redaksjonen@sjibbolet.no
www.sjibbolet.no
Postadresse:
Boks 391, 1753 Halden.
Trykk: Media Øst Arktrykk as

Sjibbolet
Organ for norske pinsereverners arbeid i Israel

Medarbeidere:

Torolf Karlsen, abonnement
webansvarlig

tel: 55166609

mobil: 99697543

mail: toroka@online.no

Adresseforandring kan også
sendes pr. post til:

Torolf Karlsen, T.Segerstedsv. 13,
5143 Bergen

Ada Lislegaard, tekst, korrektur

tel: 32120149

mobil: 48092677

mail: adalisle@online.no

Innhold:

side 2-3 Aktuelt

side 4 Enhver blir salig i sin tro

side 5 Fremdrift på Eitanim

side 6 Hilsener

side 7 Israelskonferansen 07

side 8 Erstatningsteologien

side 9 Alvorlig for NPAI

side 10 Myten om den
moderate muslim

side 12 Da jeg ikke møtte Jesus

side 13 Israelsmøter

side 14 Saddams siste hilsen

side 15 Hvor er media nå?

side 16 Grafitti på israelsk vis

Redskapscontaineren på plass på Eitanim

Etter en lang reise fra Halden via Oslo, Hamburg og Asdod ble den 20 fots lange containeren parkert for godt ved siden av arbeidslokalene på Eitanim.

Den skal nå tjene som kombinert arbeids- og lagerbrakke.

Containeren inneholdt ved ankomst parkett til den nye Gymsalen, mye verktøy og redskap, 200 liter maling, samt innsamlet klær. Vi takker alle som på en eller annen måte har bidratt til prosjektet. Selve kostnaden ved transport av containeren ble også betalt av en glad giver. Ingen nevnt, ingen glemt!

Det vil bli lagt inn strøm og lys, og med solide låser vil vi kanskje unngå mere tyveri av dyrt verktøy.

Mange i tjeneste for NPAI i 2006

Vi har mottatt en ryddig og fin oversikt over de personer som på en eller annen måte har tjenstegjort i Israel i fjor. I tillegg til våre faste representanter Ragna og Jarle Sortland samt Anita Hauge, har følgende vært engasjert:

- Guro Kvakkestad, Oslo
- Sarah Endresen, Bergen
- Trude Vikestrand, Bergen
- Johanne Halsvik Pettersen, Fluberg
- Signy Håland, Tysvær
- Ågot Sofie Myge, Skudesneshavn
- Oddvar Leganger, Bergen
- Sverre Martin Haug, Jevnaker
- Dan Ruben Reinertsen, Moelv
- Helge Snartemo, Snartemo
- Kjell Sørensen, Skien
- Malvin Sjølie, Sarpsborg
- Svein Olaf Pettersen, Fluberg
- Henriette Kvanvik, Sola
- Karoline Borck-Nielsen, Slemmestad
- Mette Evensen, Notodden
- Kåre Kristoffersen, Sandnes
- Harry Haugen, Ålesund
- Truls Jacobsen, Porsgrunn
- Arne Ødegaard, Porsgrunn
- Petter Leine, Kragerø
- Daniel Asprusten, Porsgrunn
- Gunnar Jansen, Porsgrunn

Det er en flott gruppe som har gjort en stor innsats i de oppgaver som vi er tildelt i Israel. Mange har vært ute i flere omganger.

Vi takker dere alle for at dere stiller dere frem med tid, krefter og evner. Herren velsigne dere igjen.

Kåre Warud/Tore Lie

Det blir tid til litt annet for volontørene enn bare å arbeide. Her er det grillparty i Judeaffjellene med innlagt tur i dertil egnet kjøretøy. Fra venstre ser vi Trude Vikestrand og Sarah Endresen. Jarle Sortland må forsikre seg om at sjåføren Giddy Kelmann kjører pent. Foto: Tore Lie

Forsvarssjef Yaalon

Den tidligere forsvarssjefen i Israel, slo kaldt vann i hodet på de som tror at en løsning på konflikten mellom jøder og arabere i de palestinske selvstyreområdene løser alle problemer i Midtøsten.

Under en tale sa Yaalon følgende:

– Det er en alminnelig og tradisjonell oppfatning at løsning på palestina-konflikten vil føre til stabilitet i regionen. Det er også antatt at det er Israels okkupasjon av Judea og Samaria som er hovedkilde til problemene. Likeledes at en tostatsløsning vil gjøre slutt på den nesten 100 år gammel konflikten mellom jødene og arabere.

Yaalon fortsatte videre:

– Palestinerne har ingen interesse av en tostatsløsning. Hamas har gjort det helt klart at målsetningen er en arabisk stat som strekker seg fra Middelhavet til elven Jordan. –Målsetningen for Hizbullah er ikke å frigjøre den sydlige del av Libanon, men ødeleggelse av Israel. –Den tredje verdenskrig er på trappende. Det vil være en konfrontasjon mellom de verdier som Vesten står for og radikale og ekstreme islamister. Al-Qaeda ble ikke dannet på grunn av Israel og Muslimske Brorskap ble opprettet lenge før staten Israel ble opprettet.

Kilde: A7News

Nedgang for kristne aviser

De bekreftede tallene for avisenes opplag er blitt offentliggjort. Den kraftigste tilbakegangen har Korsets Seier som faller med over 1000 faste abonnenter og nå er nede på 6800. Også aviser som Magazinet og Vårt Land har et betydelig fall. Uten sammenligning forøvrig har nå Sjøbolet 3500 faste abonnenter. Ved iherdig innsats burde vi passere 4000 i løpet av året . TL

Ærede hr. President Bush

Under et besøk til Israel, fikk medlemmer av New York byråd oppleve et arabisk terrorangrep mot en medisinsk klinikk i byen Sderot. Sderot er en by med 20,000 innbyggere som ligger opp mot grensen til Gaza. Siden Israel ensidig trakk seg ut av Gaza har det nesten daglig vært granatangrep.

Vårt land ville ikke tolerere slik angrep mot en av våre byer. Likevel sender din administrasjon millioner av dollar som hjelp til palestinske selvstyremyndigheter.

Slik hjelp står i motsetning til din uttalte målsetning om å fremme demokrati i området. Det er å støtte et regime bygd på terror og som ønsker å tilintetgjøre en demokratisk alliert, Israel.

Til tross for år med forhandlinger om fred i årevis, har palestina-araberne verken hatt makt eller evne til stoppe terroranslagene mot Israel.

Selvmoedsbombere i Eilat, og granater i Sderot samtidig som USA formidler hjelpesendinger gjør at palestinerne oppmuntres til gjentatte og nye angrep mot Israel.

Ærbødigst VIPAC

Et sterkt møte

For de som hadde anledningen til å se programmet med ekteparet Edna og Ståle Røyrvik på TV2, ble det en sterk opplevelse. Det ble nok felt mange tårer denne kvelden rundt om i de tusener av hjem etterhvert som kommentarene til Edna ble fremført. På en beundringsverdig måte formidlet Erna en kjærlighet til sin helt pleie-trengende mann. Hennes omsorg nærsagt i alle situasjoner var et sterkt vitnesbyrd om den hvilen i Kristus hun opplever i hverdagen. Vi forstå at den ikke er alltid like enkel. Etter dette programmet ble vist, har ekteparet vært i India nok en gang. Der var også Jarle og Ragna Sortland og noen av barna. Det har seg nemlig slik at Erna er søster til Ragna.

Norske pinse-venners arbeid i Israel - NPAI

Følgende pinsemenigheter er representert i FU: Evangeliesalen-Berøa Oslo, Filadelfia Hamar, Betania Mjøndalen, Fluberg Pinsemenighet, Salen Halden, Tabernaklet Haugesund, Filadelfia Hønefoss, Betania Mosterhamn, Betania Tverrelvdal
FU-sekretær: Thorstein Grotbæk
Komiteen for frivillige tjenester - KomFrit:
Kåre Warud 48151353

Alle gaver kan sendes til NPAI v/ Reidun Warud Postboks 252, 3051 Mjøndalen Girorn.: 0534 5211529

NPAI støtter Israel i disse grunnleggende forhold :

1. Israel har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge og anerkjente grenser.
2. Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium, også mot terrorangrep fra indre og ytre fiender.
3. NPAI støtter ikke opprettelsen av såkalt palestinsk stat i de selvstyrte områdene.
4. Jerusalem er den udelelige hovedstad i staten Israel.
5. Det har aldri i historien vært et palestinskarabisk land i dette området. Vi finner det uakseptabelt at Israel skal tvinges til å avstå landområder til dette formålet.
6. NPAI vil støtte prosjekt hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet, enten det gjelder mot jøder eller arabere.
7. NPAI tror med bakgrunn i Guds ord at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår Frelser Jesus Kristus er jødernes Messias

Enhver blir salig i sin tro!

av Tore Lie

I en samtale med en bekjent, hadde vi utvekslet synspunkter om Bibelen i alminnelighet. Når jeg trykket på at vi var frelst ved tro på Jesu fullbragte verk på Golgata, ville han ikke følge med lengre. Så kom han med følgende kommentar og som ofte siteres:

– Det er godt at det står i Bibelen at enhver blir salig i sin tro!

For mange mennesker som ikke kan akseptere Guds ord og klare tale, blir en slik kommentar en nødløsning. Den drar man frem i ulike sammenheng, og er fullt overbevist at sitatet er tatt ut av Bibelen. Men til det er den ikke. Snarere tvert i mot. En slik holdning er en motpol til det klare bibelske budskapet at det finnes kun *en Frelser* og *en vei* til frelse.

Haifa

I havnebyen Haifa er verdens senter for Ba'hai-bevegelsen. Det blir reklamert for at det er en av de mest vakre parkanlegg man kan se på denne jord. Det er forøvrig et paradoks at denne bevegelsen har funnet sin plass i Israel.

Ba'hai lærer i sine skifter at det finnes en universal guddom. Om denne heter Jesus, Allah eller Buddha er av underordnet betydning. Det viktigste er ikke på hvem du tror på, men at du tror. Sånn sett passer overskriften på denne artikkel svært godt inn i deres trosbegrep. Enhver blir salig i sin tro.

Jerusalem

Det er ikke stort mere enn en drøy times kjøretur fra Haifa til Jerusalem. Det er heller ikke lengre å kjøre til områdene rundt Genesaret og høydene i Judea og Samaria hvor Jesus vandret i sin jordiske ferd her nede.

Men til tross for det så blomstrer slike villfarelse som tilfellet i Haifa. Jesus sier selv i Matt. 24 at det største kjenne-tegnet på verdens ende og Jesu komme skal være villfarelse.

Da Jesus kom med sine ord om endetiden, satt han sammen med sine disipler på Oljeberget og skuet ned på Jerusalem. Den samme byen er i vår tid blitt tumleplass for flere religioner. Islamenes oppfatning av vår Jesus

Kristus er i beste fall kun å være en profet. Jødene avviser Jesus som Guds sønn.

Karmel

På høydene rundt Karmel ligger det flere landsbyer som er befolket av drusere. Selv om de aller fleste som syntes i gatebildet er kledd på vestlig vis, finner man også menn i sin eiendommelig bukse.

Foran på buksen er det sydd inn en stor pose. Druserne lærer at Messias en dag skal komme tilbake og bli født av en man. Etersom ingen vet hvem denne fødselshjelperen er, går de rettroende med utposing så ikke Messias skulle falle i bakken Samtidig som drusere er arabere, deler de ikke det politiske ståsted som sunni og shiamuslimer.

Lojale

Slik sett er drusere i Israel lojal både mot staten Israel og deltar i de militære styrkene. Under en tur i grense-

traktene mot Libanon, møtte vi et helt kompani som utelukkende besto av drusere. Offiserene var også drusere. De tror at kun drusere er betrodd den ene sanne religion.

Fellesskap?

Grensene for hva vi som Kristus-troende skal ha av en eller annen form for fellesskap flyttes stadig. Det var utenkelig at vi skulle ha bønnfellesskap med den offisielle katolske kirke. Den offisielle katolske kirke står urokkelig fast på sin lære om Pavedømmet, Jomfru Maria-dyrkelsen, helgen-dyrkelsen, samt en rekke andre læremessig avvik. For oss Israelsvenner er det også avgjørende at de i all tid har forkastet jødene som Guds eiendomsfolk. Den mener de at den katolske kirke er.

Enhver blir ikke salig i sin tro! Vi sier som Paulus:

For jeg er fast bestemt at jeg ikke vil vite noe annet blant dere uten Jesus Kristus og Ham korsfestet. (1.Kor.2,2

En druser sammen med barnebarna sine som han ønsket å bli tatt bilde sammen med. Foran kan vi se den eiendomlig posen foran på buksen.

Fremdrift på Eitanim

Tekst & bilder:
Jarle Sortland

Arbeidet på gymsalen går fremover og vi ligger bra an i forhold til våre planer. Da vi kom ned i høst, var vi klar til å begynne på selve byggingen av gymsalen. Vi hadde gjort oss ferdig med alt grunnarbeid før ferien, så nå var det tømmerarbeid som stod på dagsorden. Vi var 4 volontører i tillegg til undertegnede som startet med å reise bygget.

Etter at vegger og takstoler var på plass fikk vi forsterkninger fra Skien, 3 driftige karer som hjalp oss med tak og kledning. Bordkledningen var ikke enkel å få tak i denne gangen heller. De er ikke vant til vår byggestil her nede, så vi måtte en tur til Haifa for å få godkjent kledningen før den ble laget. Kledningen ble veldig fin og nå er den beiset lys brun og kommet opp på huset.

Arbeidstreningssenteret

Det var ikke fritt for at undertegnede var litt spent på om vi ville få samme problem med taksteinen denne gangen slik som vi fikk ved forrige bygg. Da vi bygde arbeidstreningssenteret, bestilte og betalte jeg for å få taksteinen heist opp på taket til oss, slik at vi enkelt kunne spre steinen rundt på taket. Men det er ikke alltid at ting går som du tenker her nede. Sjøføren nektet å heise det opp på taket, han satte alt fra seg på bakken og kjørte hjem. Spenningen var derfor til å ta og føle på da lastebilen kom med taksteinen. Heldigvis hadde denne sjøføren forstått hva vi ønsket, så han var forberedt på å heise steinene opp til oss. Det ble tre harde

timer med bæring av stein, men etter det kunne vi hvile ut med forvisning om at vi hadde spart oss for mye arbeid i forhold til om vi skulle båret alt opp selv.

Elektrikker Harry

Harry Haugen som nok en gang har vært her nede med oss, klarte også å legge opp alt det elektriske før han reiste hjem til jul. Så nå trenger vi en elektriker som kan komme ned rundt påsketider for å koble ferdig det elektriske etter at innvendige vegger er ferdig kledd.

Like før jul fikk vi satt inn vinduer og dører slik at vi nå kan låse av huset. Dette gjør hverdagen vår lettere da vi kan la verktøy og utstyr være innelåst på arbeidsplassen. Til vanlig må vi ta med oss alt verktøyet når vi går til mat eller går hjem for kvelden.

Hensyn

Det er to hensyn som vi alltid må ha i tankene: Det ene er at pasientene kan

skade seg selv eller andre med verktøyet, eller at vi risikerer at det blir stjålet ifra oss.

Badebassenget

Vi er nok ikke ferdig med vår byggevirkosomhet her nede selv om gymsalen snart er ferdig. Neste store prosjekt blir mest sannsynlig tak over badebassenget.

Når det gjelder økonomien i vårt prosjekt med gymsalen ligger vi sånn noenlunde i rute. Vi har til nå klart å betale alle regninger, og utgiftene er i henhold til budsjett.

Regner med at vi blir ferdige med dette prosjektet før sommeren. Vi har en del utgifter som står for døren så vær med å be om at vi også skal klare dem.

Når det gjelder volontører så har vi en stor gruppe på 9 stk som kommer nå etter nyttår. Så dersom vi ikke går tom for penger, vil gymsalen være i bruk før sommeren.

Takk for forbønn

Tekst & bilder Jarle Sortland

Vi har lyst til å skrive ned noen ord i takknemlighet til dere som har vært med og bedt for Anders i den dramatiske tiden som han har gjennomgått. Som dere sikkert alle har fått med dere, hadde Anders et stygt krasj på sykkelen. Han driver med allslags eksperimenter på sykkelen, kjører ned trapper, hopper på høye hopp og sykler i ulendt terreng.

Han er ganske flink, men feilberegnet et hopp på en høyde av 1,5 meter. Han traff asfalten med hodet og ansiktet, og da selvfølgelig uten hjelm. Den lå på siden av hoppet. Han knuste hele ansiktet i dette fallet, det var ikke et bein i ansiktet som ikke var brukket sa doktoren. Han gjennomgikk en 8,5 timer lang operasjon, fikk 8 dager på sykehus og må ha kjeven låst i 8 uker.

Stort under

Legen sa at det var et stort under at han ikke rammet hjernen slik som hodet så ut etter fallet. Tiden på sykehuset var en påkjenning for oss alle, men jeg tror Gud grep inn med et stort under. To dager etter operasjonen opplevde vi at ting kanskje ikke gikk som det skulle. Anders klarte ikke å holde på maten, han kastet opp hele tiden, noe som doktorene ikke likte. Han ble svimmel og hadde smerter. Han ble pga dette sendt til skanning av hodet samt røntgen. De kunne ikke se noe galt, så vi ble på en måte trøstet av det. Neste morgen da Anders

Gildt bilde fra julefeiringen i Beit Betania, fra venstre: Jonatan, Øystein, Ragna, Jarle og midtpunktet Anders.

våknet, var smertene borte, og siden den dagen har han overhodet ikke hatt smerter, noe som er et stort under. Vi fikk Anders hjem fra sykehuset på julaften, så det var en ekstra takk til Herren denne julen.

Vi har mottatt mailer fra hele verden om at folk har vært med og bedt, så vi er ikke i tvil om at Herren har rørt ved han og beskyttet han. Som sikkert mange av dere vet så hadde fam. Sortland planlagt å reise til India for å besøke Ragnas foreldre. Nå ble jo disse planer lagt på is da denne ulykken hendte, men det første Anders sier etter at han våknet opp fra narkosen var: *-Me reise til India, ikke sant? Legen sa til meg før operasjonen at det var greit.* Vi blei jo

veldig oppmuntra av at Anders såg så lett på det. Og nå etter tre uker med en utrolig fin utvikling, har vi fått grønt lys fra legene om at vi kan reise til India. Så den 10 januar reiser vi til India i 15 dager.

Vær forsatt med og be om at Anders ikke får noen senvirkninger etter denne ulykken, men at han kan bli helt bra igjen.

Mange takk for forbønn.

Hilsen Anders, Ragna og Jarle, Line, Øystein og Jonatan

En liten hilsen fra Anita

Hei!

Ja denne gang kommer det en hilsen fra Norge. Skulle ønske at det var fra Israel... men sånn er det ikke. Jeg fikk jo ikke mer visum til Israel akkurat nå. Jeg fikk beskjed om å være ute av Israel i 1 år, og da kunne jeg komme tilbake. David og Jarle var nettopp hos innenriksministeriet i Israel og snakket om saken min igjen, og svaret er fortsatt at jeg må være ute 1 år. Så da er

det bare å vente...

Nå i ventetiden jobber jeg som hjelpepleier i forskjellige prosjekt i omsorgstjenesten i hjemkommunen min. Det er veldig kjekt og lærerikt. Ellers så koser jeg meg sammen med familie og venner. Det har jo ikke vært så mye tid med familien de siste årene, så det gjør godt å få være sammen med dem over en lengre periode. Jeg håper at jeg er tilbake i Israel i oktober, og gleder meg til det!

Israelskonferansen 2007 tar form

9.august-12.august

Gunstein Draugedalen vil gjeste konferansen for første gang. Det vil være tredje gang Lill og Dan Johansson deltar.

Fra den spede begynnelse med 60 deltakere har dette arrangementet blitt den største feltkonferansen i Pinsebevegelsen. Vi trenger ikke å gå lengre tilbake enn 8 år, hvor det var kun en kjerne på tju personer til stede.

På konferansen i Haugesund i 2000, merket vi en kraftig og økende interesse for vårt arbeide.

Deretter vekslet vi mellom Gausdal Leirsted i Buskerud og Vatnar i Telemark. Etter hvert ble også disse stedene for små, og vi havnet deretter i Seljord.

Seljord Folkehøyskole

– Seljord er på mange måter den ideelle plass med hensyn til avstand fra øst, vest, syd og nord i vårt langstrakte land. Selv om vi kunne ønske litt mere plass spesielt under måltidene, er det ikke enkelt å finne store nok fasiliteter midt i Norge. Vi vil så gjerne favne Israelvenner over hele landet, og da får vi være noe trangbodd på visse områder.

Det sier Tore Lie i konferansekomiteen.

Komiteen har til kommende konferanse sett for seg et utvendig telt for bort imot 200 personer. Dette vil bli benyttet ved frokost og mellommåltidene. Den største forsamlingen har vi under festsamvært på lørdag kveld. Da sitter 440 delaktere til bords i den store salen. Vi tror at det skal være mulig å få inn 500 gjester. Selve avviklingen av festmåltidet gikk over all forventning i fjor.

Talere og sangere

Også til kommende konferanse har vi innbudt Dan Johansson som bibellærer. Vi skal etter sterke henstillinger forlenge arrangementet med en dag. Det vil det gi plass til tre bibeltimer med vår svenske bror.

– Vi ser for oss å benytte egne krefter i lang mere grad enn i de forrige samlingene, sier Tore Lie.

– Etter flere år med besøk fra Israel i form av gjestetaler, kan det være greit å ha en konferanse hvor man ikke må tolke en gjestetaler. Vi vil allikevel ha flere gjester fra Jerusalem og selvsagt kommer våre venner David og Estel Batut.

En ny bekjentskap i vår konferanse er den kjente sangeren Gunstein Draugedalen som nå bo på Tjøme.

Draugedalen som opprinnelig kommer fra nabobygda Kviteeid vil være med hele lørdagen.

Det som mange kanskje ikke vet, er at hans foreldre var pinsevenner.

Henry og Mai Britt Nordin

Etter å ikke være med noen år, ser det ut til at lederen for Israels Venner i Sverige, Henry Nordin og hans hustru vil være med under konferansen. Noen brikker er enda ikke falt helt på plass, og vi skal i neste utgave av Sjubbolet komme med mere informasjon.

Påmelding nå

Det er flere som ønsker å sikre seg en god plass og vil melde seg på allerede nå. Det kan man gjøre ved å kontakte innkvarteringsansvarlig Øystein Frøyshov på telefon 32123454 eller mobil 93012086.

– Og husk å nevne i Sjubbolet at de som skal bo på skolen, må ha med pute-var, dynetrekk og laken, sier Frøyshov.

Prisene for deltakelse vil være stort sett de samme som i fjor. Ettersom alle detaljene ikke er klare ennå, kan vi heller ikke sende ut noe program, men det kommer etter hvert.

Erstatningsteologien

Tekst: Arne Servan

– om forholdet jødedom-kirken

Med uttrykket erstatnings-teologi mener vi en teologi som lærer at kirken i Den nye pakts tid erstatter Israels plass som Guds folk. Det vil si den posisjon som Israel hadde i den gamle pakts tid. I den nye pakts tid er det kirken, og bare den, som er det sanne Israel.

Denne skjebnesvangre teologi, som dessverre fortsatt preger store deler av kristenheten, også i vårt eget land, har særlig to årsaker. Den ene av mer historisk karakter, den andre teologisk.

Historien

Først til historien. I den første kristne periode i Det hellige land, var de kristne nær knyttet til tempelet og sine jødiske røtter, slik vi møter det både i Det nye testamente og i de første jøde-kristne menigheter, særlig i Jerusalem. Den første virkelige kirkehistoriker, biskop Eusebius av Cæarea, kan oppgi navnene til hele 15 jøde- kristne biskoper på Sions berg. Den første, Jacob, var Jesu bror. Han ble kastet utfor templemuren og døde i år 60. Nr. to oppgir Eusebius til å være Simeon bar Kleopas, sønn av Josefs bror. Mye taler for at Emmaus-vandrerne var nettopp denne Kleopas og sønnen Simeon.

Den store jødiske krig

Med Den store jødiske krig (67 – 70 e. Kr.)og Jerusalems fall i år 70 ble mange ting annerledes. Tempelet ble ødelagt, og den gruppen jøder som særlig var knyttet til dette, sadduseerne, forsvinner ut av historien. Men to for oss viktige grupper av jøder overlever, nemlig fariseerne og de Messias – troende jøder, for å bruke den betegnelsen som er mest brukt i dag om de jøde- kristne. Fariseerne hadde loven, og under ledelse av Johanan ben Sakkai etablerer de seg i den lille byen Jamnia(eller Jabne) syd- øst for dagens Tel- Aviv. Her etableres den såkalte normative jødedom, som i stedet for muren rundt Jerusalem bygger en mur rundt det jødiske folk

Her legger nok araberne opp til en ny voldelig konflikt i hjertet av Jerusalem, nemlig på Tempelplassen. Stridens kjærne denne gang skal være gangbroen som sees til venstre i bildet. Jerusalems myndigheter hevder at det må gjøres utbedring på gangbroen. Dette er den eneste passasjen for ikke-muslimer inn på Tempelplassen. Foto: TL september 2006.

av en annen art, nemlig loven. De messianske jødene hadde Jesus Messias, som ingen hær kunne ta fra dem. De flyktet til Pella, i Øst – Jordan-landet. Fra dette sted bredte evangeliet seg videre ut.

2.jødiske krig

Så kom det enda en krig, den 2. jødiske krig i 135 e. Kr. Da ble Jerusalem helt igjennom hedensk – romersk, og jøder av enhver art, også de messianske jøder, ble nektet adgang til byen. Jerusalem fikk til og med et nytt navn, Aelia Capitolina. Dette kom til å bety alvorlig brudd med kirkens jødiske røtter, som kirken aldri siden kom skikkelig til rette med. Tvert i mot, kirken ble mer og mer preget av en hedningkristen dominans, med sentrum i Antiokia. Forbindelsen til kirkens «hjemland» og Jesu eget folk ble gradvis svakere.

Justin Martyr

Som om ikke dette var nok, dukker det opp en forfatter med navn Justin Martyr på midten av hundetallet etter Kr. Han er den første som teologisk står fadder til det vi kaller erstatningsteologien. Han utgir en bok

som er en dialog med jøden Tryfon (ca 150 – 160 e. Kr.) Her feiltolker han Stefanus“ store tale for rådet i Jerusalem, se Apostlenes gjerninger kap. 7. Han lar her Stefanus felle en endegyldig dom over hele det jødiske folk. Dermed omadresseres Guds paktsforhold til Israel til å gjelde den hedningkristne kirke.

Norge

Her i Norge er det særlig professor ved Menighetsfakultetet, Oskar Skarsaune, som har gjort dette kjent. Justin Martyr mener til og med at keiser Hadrians forvisning av jødene fra Jerusalem etter den 2. jødiske krig (Bar Kochba opprøret i 135 e. Kr.) var en forberedelse til de kristnes inntakelse av byen. Kirken overtar nå i følge denne teologi alle de gammeltestamentlige æresbetegnelser fra Israel. Men domsordene beholder jødene! Han beskriver dette til og med ut fra en vesensbeskrivelse av de to folk: jødene er av natur vantro og hardhjertede, de hedningskristne det motsatte.

Den store feilen hos Justin Martyr er at han ikke ser at Stefanus opptrer helt ut i tråd med de gammeltestamentlige

profeter, Ja, også i pakt med Jesus og Paulus i Det nye testamente. Hos dem møter vi en botsforkyndelse, til dels uhyre skarp i formen, men hele tiden er formålet å kalle til bot og omvendelse. Alle de nevnte forkynner dom og frelse i dyp solidaritet og i skjebnefellesskap med sitt folk .

Sørgelige frukter

Erstatningsteologien kom til å høste sørgelige frukter gjennom historien. Som luthersk prest er jeg ikke stolt av vår lærefader på dette punkt, ei heller av mye av den ureflekterte omtale av staten Israel og det jødiske folk som vi møter i vårt land, dessverre også fra kirkelig hold. Og det fra en kirke som har en Bibel som med stor tydelighet peker på Guds trofasthet mot sitt gamle paktsfolk.

Bildet til venstre: En noen betenkt NPAI plassjef Jarle Sortland fremfor gymsalen. Bildet er tatt høsten 2006.

Alvorlig situasjon for NPAI i Israel

Vår virksomhet i Israel har i de senere år blitt langt mere omfattende og til mere velsignelse enn vi kunne ane for 10 år tilbake. Selv om det kan tilsyne-latende virke som om det har kun oppforbakke, så har det langs med veien vært både hinder og vanskeligheter.

NPAI står nå fremfor en betydelig utfordring, og denne utfordringen heter *visum*.

Det har kommet melding fra Jarle Sortland at det kan se ut til at vi ikke får innvilget visum for Jarle og hans familie når den gamle oppholdstillatelsen går ut til våren. I verste fall innebærer det at Sortland må pakke koffertene og reise hjem til Norge. Om ikke det er nok, så er allerede Anita Hauge hjemme nettopp på grunn av samme årsak.

Volontør-visum

Våre folk har basert sitt opphold på en blanding av turistvisa og volontør-visa. Dette innebærer at man kan oppholde seg fra 3-9 måneder. Fra tid til annen har vi hørt at noen må ta en dagstur over til Jordan eller en båttur til Kypros. De må nemlig ut av landet for å kunne på nytt søke om turistvisa. Det er en løsning, men en besværlig

omvei for å kunne oppholde seg i dette landet.

Langt mere problematisk blir det når man har familie å ta hensyn til. Barna er i skole og må ta seg fri. Skal denne prosessen skje i verste fall fire ganger i året, da kan det nok føles besværlig.

Kortsiktig

NPAI har i flere år arbeidet med sommeravløsere for familien Sortland. Vi ønsker nemlig at huset vårt i Mevassaret Zyyon ikke skal stå tomt under sommeren. Ifjor var Johanne og Svein Pettersen fra Fluberg i ni uker. I tillegg til å passe på eiendommen, hadde de forskjellige gjøremål innenfor vårt ansvarsområde.

Vi har også volontører som er engasjert i ni måneder. Dermed blir disse værende over sommeren.

Langsiktig

Som en konsekvens av den situasjon som vi er inne i, er både Feltutvalget og styret i Beit Betania innkalt til en samling. Vi ser klart behovet av å samtale om de kortsiktige og ikke minst de langsiktige utfordringer vi står oven for.

NPAI sitt arbeide i Israel er knyttet opp til en tilstedeværelse av egne representanter som deler på ansvar og

oppgaver.

Det vil være en tilnærmet umulig oppgave på vårt nivå å handtere dette med ingen ansvarlig på plass i Israel. Det er den enkle med klare konsekvens dersom det ikke åpner seg noen dører.

Lover og regler

På samme måte som Norge, er Israel et land som styres av lover og regler. For en uerfaren er det ikke enkelt å finne ut hva som gjelder og regelverkets forståelse.

–Vi vil selvsagt ta kontakt med advokater som har kjennskap til disse lovene. Vi har vel stolt på at det ordner seg til slutt. Men akkurat nå ser det mørkt ut! Det sier Jarle Sortland i en telefonsamtale med Sjibbolet.
Bønnebro!

Samtidig som vi må arbeide på flere hold, både med myndigheter og ambassader, er det viktig at vi alle legger denne situasjonen fremfor Herren.

– Vi har en stor Mester som har overvunnet alt, og vi tror at det vil bli en løsning. Samtidig vet vi at det vil komme hindringer i vår vei og i vår vandring her nede. Tross alt er vi optimister! sier Jarle.

For de som ikke allerede kjenner til det, venter de familieførørelse i juni måned.

Myten om den moderate muslim

av Øivind Abrahamsen

En dag, forhåpentlig ikke for langt inn i fremtiden, kommer iskald virkelighet brutalt til å treffe den politisk korrekte i ansiktet, sjokkere dem med erkjennelsen at de hele tiden hadde tatt feil, og at det i virkeligheten ikke finnes noe slikt som en «moderat muslim».

Jeg antar selvfølgelig at de ikke allerede *vet* dette; at de ikke bare nekter å erkjenne det fordi de er redde for ikke å bli tatt for å være politisk korrekte. Til en som slik bedrar seg selv og også forsøker å bedra andre, la meg si dette:

Ingen moderate

Det er et enkelt faktum: Det finnes ingen moderate muslimer. Som ved alle religioner, er det dårlige muslimer og gode muslimer, nominelle muslimer og inderlige muslimer. Den andre grupperingen i hvert av disse par, omfatter de som er overgitt til sin tro og sin gud, beredt til å gjøre alt det de tror han krever av dem.

Hvordan definerer vi en god muslim? Vi bruker det samme mål som vi ville ha brukt for å bedømme om en kristen er god eller bare middelmåtig, eller om en jøde er en trofast jøde eller en som er troløs.

Grunnlegger

For å kunne bedømme hvor 'god' en kristen er, ser vi på kristendommens grunnlegger, og hvordan Han lærte sine etterfølgere å leve. Vi kan da se hvor nært etterfølgeren følger grunnleggeren.

Våre svar er i Bibelen, den altomfattende beskrivelse av livet til Messias. Bibelen beskriver det en person trenger å gjøre for å kunne leve for, følge og å tilfredsstille HERREN.

Det greske ordet for Messias er Kristus. Så en krist-én er én som bekjenner seg å være, og som oppfører seg som, en etterfølger av Kristus.

Hvordan levde Han og hvordan instruerte Han sine disipler å leve? Fra Sin fødsel i en simpel stall, gjennom Sitt voksne liv med å undervise og ta seg av andre, til Sin død på et romersk kors, var Jesu liv et ubrutt uttrykk for kjærlighet til menneskeheten. Han gav

sitt liv for andre – de gode, og de dårlige.

Korsfarere

Det har alltid vært et lite antall kristne som har strevet etter å etterligne dette livet. Til tross for at det er et menneskelig uopnåelig mål, vil det «gode» kristne menneske prøve å oppnå det. Dette vil alltid ønske å etterfølge Kristus, men de fleste som i de siste 1900 år har erklært seg som Hans etterfølgere har dessverre oppført seg fullstendig motsatt av det han underviste.

Noen av de verste var korsfarerne og de som støttet dem, Romerske katolske inkvisitorer og de som støttet dem, de Russisk-ortodokse kosakker og de som støttet dem, de lutherske nazistene og de som støttet dem, og amerikanske Ku Klux Klan og de som støttet dem. Det gjelder også for de fleste av de respekterte «kirkefedrene» og for «vanlige» individer.

Et særtrekk var/er felles for dem alle: Antisemittisme, og hatet til jødene.

Abraham

La oss kortfattet se på kjennetegnet på en «god» jøde.

Den jødiske nasjonen startet med Abraham, Isak, og Israel, og hans 12 sønner. Ingen av patriarkene grunnla denne nasjonen. Israel ble grunnlagt av Gud. Det var Gud som gav dem

deres kall. Han satte dem til side fra alle andre folk på jorden, gav dem sine lover som, «dersom du gjør dette, så skal du leve».

En god jøde er en som strever etter å leve opp til sitt kall ved å holde Guds lov. Ingen har oppnådd dette, men alle gode jøder vil forsøke. Det vil være deres hjertes ønske: Å leve på den måten som Gud foreskrev for å kunne tilfredsstille Ham.

Guds lov og kallet

Men igjen er det mengder med eksempler på dårlige jøder. Den bibelske beskrivelsen kaster ingen glans over dem, tvert imot blir deres syndefullhet eksponert så at alle generasjoner kan se. Frem til i dag myldrer det av dårlige jøder – alle de som avviser Guds lov og kallet som er lagt på dem som en nasjon.

Altså har vi gode kristne og dårlige kristne, gode jøder og dårlige jøder. Hva som skiller de gode fra de dårlige er deres trofasthet til å leve i det kallet de har fått.

Muslimene

Dette fører oss til muslimene, som vi må stille de samme spørsmålene: Hvordan levde grunnleggeren av muslimenes tro sitt liv, og hvordan instruerte han sine etterfølgere å leve sine liv?

Islam begynte med Muhammed, som

erklærte å ha mottatt en himmelsk åpenbaring som stimulerte ham til å grunne en ny religion. Historikere beskriver ham som en epileptiker som mottok mye av sin «inspirasjon» midt i anfall som fikk ham til å krympe seg og skumme om munnen. Han brukte de hebraiske og kristne skriftene som modell, men forvrenget og omskrev de tekster han benyttet.

Muhammeds «syner» ble nedskrevet på papirlapper, og det var ikke før etter hans død at disse «skriv» ble samlet i Koranen – den så kalte muslimske «bibel». Koranen er derfor usammenhengende og ofte selvmotsigende.

Til sammenligning er den jødisk-kristne Bibel blitt skrevet over en periode på 1500 år av mer enn 50 forfattere som tydelig var inspirert av Israels Guds Ånd.

Hovedtrekkene i Muhammeds lære:

1. Han forbød tilbedelse av de 360 avguder i og rundt den sorte stein kjent som Kaabaen i Mekka i Arabia, og opphøyde en av disse avguder – måneguden - til «Allah, den eneste gud». Samtidig utpekte han seg selv til Allahs «budbærer». Dette er grunnen til at islam rutinemessig blir henvist til å være «en av de tre monoteistiske religioner», noe som fører til at mange godtroende mennesker tror at Allah og Abraham, Isak og Jakobs Gud er en og samme.

2. Han anklaget jødene og de kristne for å pervertere åpenbaringen fra Allah («Gud»), og erklærte derfor at Allah hadde vendt seg til ham for å presentere den siste, rene åpenbaring av sin vilje. Dette utpeker automatisk alle jøder og kristne som Allahs fiende og derfor alle muslimers fiender.

3. Han utbredte sin nye religion med sverdet, og instruerte sine etterfølgere til å gjøre det samme, Han brukte terrorisme og mord for å bringe til underkastelse alle som ikke var villige til å akseptere Allah som sin «Gud». Islam betyr underkastelse. Som det står skrevet i Koranen: «Halshugg de vantro».

4. For å bringe menneskeheten til underkastelse av Allah påla han alle muslimer å føre *jihad* (hellig krig).

Bortsett fra å være en masse-morder og terrorist av verste slag, var Muhammed også en seksualavviker. Han hadde mange koner, blant dem var også en sju år gammel jente og til og med konen til en av hans sønner. Han «ga» sine krigere «rett» til å ta som sexslaver enkene til mennene som de drepte i krig.

Han underviste at muslimer som døde i krig mot vantro (kristne og jøder), ville gå rett til himmelen der 72 jomfruer ventet for å gi dem alle gleder de ønsket. «Martyrens» familiemedlemmer ville også bli reddet på «dommens dag» og gå rett til paradiset når de døde.

Muhammed

Inspirert av Muhammeds vold og lastefullhet, utbredte islam seg som en skogbrann. I dag erklærer mer enn én og en halv milliard mennesker å være etterfølgere av Allahs «profet».

En god muslim er således én som mest mulig følger Muhammeds eksempel og undervisning i «Hadid». På arabisk er dette kjent som «sunnat» og betyr å etterligne Muhammeds oppførsel på alle måter.

En god muslim er én som er beredt til å tvinge islam på vantroende med hjelp av sverdet, med skytevåpen, med bombebelte på en buss eller med en flymaskin inn i tvillingtårnene i New York.

En god muslim vil aktivt føre *jihad* (hellig krig) mot de vantro dvs. å drepe så mange som mulig hvis de nekter å bøye seg for Allah.

En god muslim vil være en terrorist, en kaldblodig morder.

For ikke å nevne den måten en god muslim ser på og behandler kvinner.

Moderate

Så hvem er disse «moderate» muslimer som vi igjen og igjen hører om, som fremstilles som en kontrast til de «radikale» eller «ekstremistiske» muslimer?

Om hva er denne «fredens religion» som islam oftere og oftere beskrives som, til og med i Det hvite hus?

Den er helt og holdent løgn, forvirrende, bedragerisk, et fata morgana. Knappt noen – og helt sikkert ikke en eneste verdensleder, ikke engang de som tilhører nasjoner som allerede dras mot det fangehullet som er islam – er beredt til å fortelle sannheten.

For å drive bort tåken og hjelpe deg å holde hodet klart, foreslår jeg at når som helst du hører en muslim beskrevet som «moderat», påminn deg selv at han/hun er en dårlig muslim og følgelig er en mindre trussel mot deg.

Når du hører uttrykket «radikal muslim» eller «muslimekstremister», erstatt adjektivene med ordet «god», og vær dermed advart om at han/hun virkelig utgjør en svært alvorlig trussel.

Islam er en religion av hat, vold, terrorisme og krig. Alle gode, oppriktige muslimer praktiserer denne religionen. Og ettersom de har dramatisk fremgang med sin globale *jihad*, vil flere og flere dårlige muslimer erkjenne sin lunkenhet og love å bli bedre de også.

Tsunami

Islam er en økende trussel, en kommende «tsunami» fast bestemt på å ødelegge det som gjenstår av jødisk-kristen sivilisasjon.

Islam samler styrke, selvsikker og ukontrollert, bak myten om den moderate muslim.

Bildet under viser den meget omtalte broen som skal utbedres. Dette blir nok vårens tema i konfrontasjon med muslimene

Da jeg ikke møtte Jesus

av Annette Holm

Overskriften virker kanskje merkelig, men november -05 var jeg i en trafikkulykke og i en mikroskopisk del av et sekund var jeg overbevist om at jeg var død og ventet på å få møte Jesus.

Det var en mandagskveld i november og *Samfundet Sverige-Israel* arrangerte et møte med overskriften *Terrorismens ansikt*.

Jeg var på tur dit for som vanlig å selge produkter fra Israel. Min da 14-årige sønn, som er politisk interessert, hadde bestemt seg for å bli med. Vi la varene i lokalet, som var i Malmö pingstkyrka, hilste på møtelederen og foredragsholderen og satte oss i bilen for å parkere den på et mer passende sted. På veg tilbake til lokalet skulle vi passere over et overgangssted. Gaten er veldig trafikkert og har fire filer med en trafikkdeler i midten ved overgangsstedet. -Her gjelder det å ta det rolig, tenkte jeg. Bilenes hastighet følger ikke 50-skiltet. Når den første bilen stanser ved overgangsstedet griper jeg sønnens hand og begynner med raske skritt å gå over gaten.

Hardt og svart

Plutselig går jeg inn i noe hardt og alt blir svart. Jeg rykkes opp gjennom stjernehimler og ser en lystunnel foran meg, innser at livet er slutt og reflekterer over det, kjenner en glede over at jeg vet hvor jeg er på vei, ikke til noe ukjent, men til himmelen. Jeg skal endelig få se Jesus slik som han er. Men jeg kommer ikke nærmere lystunnelen og jeg tenker at Jesus kommer nok for å hjelpe meg det siste stykket bare jeg har tålmodighet og venter litt. Himmelen glede og fred er i mitt mørke, men ingen kommer. Fortvilelsen er stor når jeg opplever at jeg faller og jeg innser også at den tiden som ligger foran meg, kommer til å være smertefull. Senere ligger jeg på gaten med en veldig smerte i beinet, men med en himmelsk sang i hjertet. Jeg ser at min sønn sitter på gaten noen meter borte, og han undrer hvordan det er med meg. Han er tydelig sjokkert og jeg gir han beroligende beskjed om min helsetilstand samtidig som jeg prøver

Annette Holm, foto: Prisca Naesager

å reise meg opp. -Man kan ikke ligge slik på gaten, tenker jeg. Da kommer en mann bort til meg og med skarp stemme sier han at jeg skal ligge stille. Jeg føyer meg uten protester og ser at en kvinne står et stykke borte og ser etter ulykkesbilen. Så sier hun at han stanser og det kjennes godt at føreren ikke rømmer.

Ambulansen

Mennesker samles omkring meg, og snart er ambulansen på plass for å gi meg hjelp. Det viser seg at den har stått i den køen som oppstod. Til alt hell var ambulansen uten oppdrag og kunne bare kjøre fram til ulykkesstedet. En av ambulansmennene begynner å snakke med meg og spør om jeg var på veg til kirken som ligger på andre siden av gaten. Det stemmer. Han presenterer seg, og jeg gjenkjenner hans navn med en kollega til min bror som dessuten er medlem i menigheten. Det kjennes trygt å ha kristne søsken omkring seg. Plutselig ser jeg en bekjent, og jeg strekker min hand imot han. Han vender seg til meg og sier: -Er det du?, hvilket jeg ikke kan benekte. Gjennom et vindu fra kirken hadde han og hans kone blitt oppmerksomme på hendelsen på gaten og spesielt lagt merke til en tenåringsgutt. Det var den gutten min bekjent speidet etter. Han bøyer sig ned og legger sin hand på meg og ber en kort bønn om helbredelse. Siden hjelper han meg og min sønn med en del praktiske ting som dukker opp i sammenheng med en slik hendelse.

Ulykkesplassen

Til kveldens foredrag var bl.a. mine foreldre og nære venner på veg, og ante ikke noe om hva som egentlig hadde skjedd i den tumult som hadde skjedd på gaten utenfor lokalet. Det merkelige er at andre kristne venner, av ulike årsaker, også befant seg i nærheten og berørtes av det som hadde hendt. Iblant har jeg forsøkt å se hele ulykkesplassen ovenfra, fra Guds perspektiv med engler og mennesker med evigheten inni sig. Det gir hele situasjonen en annen dimensjon, og de destruktive krefter som var aktive den kvelden på den plassen fikk motstand, for det åndelige mørket var ikke totalt.

Behandling

Da jeg kom under behandling, ble det konstatert 7 brudd og et antall indre blødninger. Operasjonen ventet neste dag, og så begynte den lange rehabiliteringen. Fire av bruddene var i venstre leggben, men å ta seg fram med krykker var vanskelig i begynnelsen fordi det venstre nøkkelbenet også var av. Men ingen ledd var skadet og hodet klarte seg. Midt i alt fantes mye å føle seg takknemlig over. Livet tok virkelig en kollbøtte for meg, og naturligvis har det vært mange spørsmål. De tre første månedene var det rullestol og etterpå seks måneder med krykker. Gleden var stor da jeg etter et halvår kunne ta et lite steg uten krykke, før dette var jeg armløs, men ikke benløs. Så gjennom sommeren fulgte en tid da krykkene fikk mindre plass i mitt liv, men jeg hadde fortsatt problemer med å gå. Vondt gjorde det, og jeg gikk fortsatt merkelig. På røntgenbildene hadde jeg sett at det var en spalte mellom de sammenskrudde benpipene. Hva dette virkelig innebar i praksis ville jeg ikke tenke på.

Møtekampanjer

Så kom august, og noen menigheter planla teltmøter med ulike talere. Kampanjen skulle avsluttes med Volvosjefen Hans Berntsen som har gaven å be för syke. I Danmark har han deltatt i TV-serien Doktor Gud, men også i et direktesendt underholdningsprogram. Dette fortalte han om i møtet og om mange andre oppmuntrende hendelser der Gud

Sundsgården Folkehøyskole er stedet hvor de svenske Israelsvenner har sin årlige konferanse. Den finner sted 5-8 juli. Det er åpnet for alle og Sjibbolet kan formidle påmelding dersom noen er interessert i å delta. Foto: TL

hadde helbredet syke av ulike slag. Da det ble tid for forbønn, gikk jeg med mine krykker fram og sa at jeg hadde vært i en trafikkulykke og hadde et sykt ben. Berntsen oppfordret meg til å sette meg på benken og strekke ut mine ben. Det viste seg at det skilte ca 3 cm mellom høyre og venstre ben. Så sier

han -Titta nu.... og foran mine øyne ser jeg hvordan det korteste benet vokser ut, akkurat som i en tegnefilm. Jeg bare ler og tenker at her søker jeg forbønn for bruddene som leger seg så langsomt, og så velger Gud å la mine ben bli like lange. Når jeg prøver å gå,

kjennes det uvirkelig, men jeg opplever meg lengre enn tidligere. Sist jeg var på helsehuset, passet jeg på å måle min lengde, og helt riktig: 3 cm lengre er jeg nu.

Forbønn

Helt siden selve ulykkeshendelsen har mennesker bedt for meg. En bønnekjede startet allerede samme kveld, og fortsatt oppmuntres jeg med ord som -Vi/jeg ber for deg hver dag. Hvilken rikdom å få ha slike venner! Vi vet så lite om morgendagen, og derfor er det viktig å vite hvor man er på veg. Livet slutter ikke fordi hjertet slutter å slå. Din historie begynner bare et nytt kapittel på en annen side. Kan jeg gjennom denne smertefulle erfaringen påminne noen om å vende om til korset og ta evigheten på alvor, så fins det en mening i ulykken for meg. Om Gud kunne ofre sin egen sønn på korset for kjærlighets skyld, så er vel det jeg har møtt ikke så mye å skryte av. Jeg, som så mange med meg, har jo lagt mitt liv i Guds hender. Da vet man aldri hva som venter, men man vet at man har beskyttelse, for vår Gud er en Gud som råder over både livet og døden.

God samling på nystartet Israelsmøter

–Vi har lenge følt et behov for å nå ut med vårt engasjement i Israel utover de muligheter som en menighet gir. Vi vet at det er stor interesse også blant andre enn pinsevennene, og ved å ha offentlig møter med taler fra forskjellige samfunn, kan vi nå flere.

Den uttalelsen kommer Jon Brammer med til Sjibbolet. Brammer er formann i Beit Betania, stiftelse som virker som en paraplyorganisasjon for huset som NPAI eier i Mevassaret Zyyon.

Oslo Sjømannskirke

Disse faste møtene er lagt til Oslo Sjømannskirke andre fredag i hver måned. Møtene skal holdes hver måned i år med unntak av juli og august. Sjømannskirken ligger idyllisk til på Bygdø i nærheten av Kon Tiki og Sjøfartsmuseet. Det burde ikke være vanskelig å finne frem og der er god skilting.

Samtlige samvær begynner kl. 18 og etter møter er det servering.

Talere med tema

Kjente talere er engasjerte, og det skal være tema innenfor Guds ord og Israel. I januar talte forstander Thorstein Grotbæk. Den 9. februar skal forstander i Baptistsamfunnet Ola Liland tale over emnet: *Vi står i gjeld til jødene.*

I mars kommer Eva Sundar, april Hartvig Storslett, i mai Jon Erling Henriksen. Dersom været tillater det, vil det bli en utendørs samling med den kjente sanger og forkynner Odd Bergum.

Sangeren Gordon Øhrn er med som fast solist når ikke annet er bestemt.

Stor interesse

Allerede etter de første møtene kan vi registrere en økende oppslutning. Gledelig er det også at det er Israelsvenner også fra andre menigheter.

Thorstein Grotbæk på talerstolen i Sjømannskirken på møtet i januar.

Vi er allerede i gang med planlegging atvhøstens møter. Blant kjente forkynnere har vi allerede fått tilsagn av Charles Hansen.

For de som har tilgang på internett, vil også programmet legges ut på nettsiden til Sjibbolet.

Og husk! Det er alltid den andre fredagen i hver måned. Velkommen!!

TL

Saddams siste hilsen

av Tore Lie

Idet tauet ble lagt om hans hals, ropte den tidligere diktator og masse-morder Saddam Hussein: Allah er stor! Nasjonen vil seire, og Palestina er arabisk!

Saddam føyer seg inn i den stadig voksende rekken av mislykkede og ofte despotiske ledere som har ønsket Israels undergang, men som selv er tatt av dage.

Første Gulf krig

Under den første Gulf-krigen i 1991, sendte Saddam Skud-langdistanse missiler mot Israel. Som ved et under ble verken byer eller tettsteder truffet. Men palestinerne jublet i gatene og ropte slagord som: *Elskede Saddam! Slå til mot Tel Aviv!*

At Saddam var populær i palestinske kretser, er ikke å undres over. Under den andre intifadaen var han gavmild og skjenket 25 tusen US-dollar til de etterlatte familier til selvmordsbombere. Han var så sofistikert at de som drepte jøder, fikk den maksimale sum av det nevnte beløp, mens «mindre» hittedåd ble belønnet med 10 tusen usd. Så det er ikke å undres over at Saddam vil bli savnet i de kretsene i de palestinske områdene. Ifølge kilder ble det arrangert kondolansesamlinger i Jesu fødeby Bethlehem, det ble hengt opp sørgebind og bilder av den drepte diktator.

Minnet om en despot

Men ettertiden vil bli minnet om den despoten som han var. Bildene av hans fornedrelse da de amerikanske styrkene trakk Saddam opp av et hull i bakken, vil bli hans svanesang. Likeledes bildene av tauet som ble lagt om hans hals, attpå til av hans egne landsmenn, og sekundene før luken i gulvet ble åpnet, vil bli husket. Han ønsket Israels totale undergang på linje med andre arabiske ledere. I dag er han borte, og Israel består som et levende samfunn og et bevis på de løfter som Gud Herren i sin tid gav til sitt folk. Dette gjelder enn i dag.

Den enestående miniatyrytningen av Jerusalem som er flyttet ned til Israel Museum som også rommer Dødehavs-rullene. Dermed er attraksjonen blitt lettere tilgjengelig en før. Samtidig er hele byggverket pusset opp og det gir et fabelaktig bilde av Jerusalem på Jesu tid. Tempellet med forgården, de omliggende stall og murer er et praktfullt syn.

Hvor er NRK og TV2 nå? av Tore Lie

Ved siden av borgerkrigs-lignende tilstander på Gaza-stripen har det i årevis foregått en mediakrig. Uansett hva som skjer i områdene rundt Israel, enten det er i de såkalte palestinske selvstyre-områdene, Libanon og til og med Irak, er reaksjonene alltid de samme. Det er Israel som er roten til alt ondt.

Uten å måtte grave for langt tilbake i historien, trenger vi kun å se på Libanon-krigen i sommer. Roten til konflikten var at Israel står på okkupert land i strid med folkeretten. Dette hamrer Kåre Willoch inn gang på gang. Eller sagt med hans egne ord: — Så lenge man ikke løser de underliggende problemer som er årsak til de dyptgående konflikter, vil vi oppleve at de undertrykte (les: palestinerne) lager revolt mot overtrykkerne (les: israelerne).

Militære sammenstøt

I disse dager raser det heftige militære trefninger mellom rivaliserende grupper i Gaza. Det er stor fare for at dette skal spille over til andre befolkningsentra både i og utenfor de palestinske selvstyreområdene. Et hastig og akutt møte mellom Jordans konge Abdullah og Israels statsminister Olmert understreker alvor.

De palestinske selvstyreområdene svømmer i handvåpen. Dessverre har også Norge bidratt til dette levende våpenarsenalet ved at den norske regjering gav mildt gav terroristen Arafat våpen til hans egen private politistyrke. Nå anvendes ifølge rapportene de samme skytevåpnene seg mot sivilbefolkning og rivaler i en av de utallige terrorgruppene i området. Sagt med få ord, myndighetene har for lenge siden mistet kontroll med situasjonen. Konflikten lever nå sitt eget og brutale liv, uanfektet av våpenhvileresolusjoner og retorikk i radio og tv.

Våpenleveranser

Om ikke det skulle være nok, kommer det nå inn meldinger om at det har foregått en storstilt levering av våpen fra Egypt til Fatahgruppen i Gaza.

Angivelig har statsminister Olmert gitt sitt stillestående samtykke etter et møte med Abu Masen for få dager siden. Det skulle være et forsøk på å styrke de « moderate » kreftene som Abu Mazen står i spissen for. Sendingen består av 2000 russiske gevær av typen Kalachnikov, 20 tusen patronmagasin og 2 millioner enkeltskudd.

Det blir et paradoks også i forhold til IDF's kamp mot våpensmuglingen over den egyptiske grensen at man i neste omgang skal bistå egypterne når de ankom grensen og skulle overlevere varene. Når et så begrenset område som Gaza allerede svømmer over av våpen, hjelper det ikke med enda mer av samme sort. Det blir hevdet at våpnene skal brukes mot Hamas. Men i neste omgang vil vi få oppleve at det blir forbrødring mellom Hamsa og Fatah (for en stund) og da blir tusenvis av skytevåpen vendt mot det eneste som forener palestineren, hovedfienden Israel.

ISRAELSKONFERANSEN 2007

blir i tiden:

9-12 august

Sted: Seljord Folkehøyskole

Mere informasjon vil komme i nest utgave av Sjøbolet. Sett av tiden allerede nå og vær med i et rikt fellesskap rundt Bibelen, Guds ord og Israel.

Ønsker du opplysninger kan du kontakte redaksjonen, enten pr. telefon eller email.

Du kan også kontakte innkvarteringssjef direkte på: 32123454 og mobil: 93012086

Hvor er norske media

Det er her man her på berget etterlyser en større oppfølging av hva som skjer innenfor de palestinske og arabiske områdene, ikke bare i Irak, men også hos naboene til Israel. Hvor var NRK og TV2 da Hamas-tilhengere skjøt ned og drepte tre svært unge brødre på vei til skolen.? Det de hadde gjort galt ,var at deres far var en høyere sikkerhetsoffiser hos Moammud Abbas. Hvor er norske media når forskjellige fraksjoner av Hamas og Fatah tørner sammen?

Hvorfor er ikke internasjonale media inne på Gaza og filmer når det foregår heftige kamper rundt og i Shifa sykehuset i Gaza by? Eller da hundrevis av Hamas skyttere angrep sikkerhetstyrker i flyktningleieren Jebala?

Så lenge jeg kan erindre, har verken Tveit, Søndena i NRK eller Gressvik i TV2 problemer å kunne være til stede på rett plass til rett tid for å kunne formidle situasjonen på den mest ufordelaktige måten når Israel har vært involvert. I den pågående militære konflikt i Gaza har det vært sparsomt med utfyllende stoff og kommentar fra den kanten. Men dette er jo i aller høyeste grad en del av hverdagen for nærmere to millioner palestinere i Gaza.

Gush Katif

Vi kan ikke unnlate å nevne at Israel med store indre konflikter tvangsflyttet 8000 fastboende ut av deler av Gaza i fjor. Dette skulle bane vei for fred i regionen ved at palestinere skulle være herre i eget hus. Verdens statsledere hyllet den israelske regjering for dette djerne tiltaket som har skapt dype sår i det israelske samfunnet. Freden er like langt borte som snøen mitt i Sahara ørken. Flere tusen nye våpen viser at myndighetene i området heller ikke har noen tro på den. Vi kan i tiden som kommer forvente nye militære kamphandlinger, nye drepte barn og sivile, nye konfrontasjoner mellom jøder og arabere. Det som man sår, det høster man også.

Grafitti på israelsk vis

Det er ikke så ofte man ser grafitti i Israel. Om det skyldes at det er en annen kulturforståelse eller tradisjon, vet man ikke. I Europa vil tilhengerne av denne spesielle utstrykksformen ha det til at det er kunst.

De fleste av oss har problemer med å forstå dette, og betegner det mest som hærverk.

På vei ned fra Jerusalem og videre langs Dødehavet er det flere ansamlinger av store og mindre stener.

Her har utøvere av denne kunstart smykket stenene etter beste evne. Det er ikke langt til nærmeste vaktpost, og det kan godt være de som har forsøkt seg. I så fall er jo det et godt tegn på rolige forhold i dette området.

Plast og søppel

Vi har ved flere anledninger bemerket at det er et behov for en opprydding rundt rasteplasser og friområder.

Tydeligvis er brukerne av slike plasser ikke så nøye med hvor de slenger fra seg sitt avfall.

Langs veien syd mot Eilat ligger det tett i tett med veksthus og gartneri.

Det er en utstrakt bruk av plast som overdekke. Det er ikke pent å se at rester av plasten ligger langs veien .

Jordandalen

Plastduk og plastavfall var svært skjemmende når man kjørte nordover på riksveg 90 mot Tiberias. Men her har det vært gjort et krafttak, og det er ikke så lille som det engang var.

Bilde & tekst: TL

